

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714205111
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6714205111.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537, so sídlom Jateční 178/34, Klišé, 400 01 Ústí nad Labem, Česká republika, proti žalovanému Mesto Zvolen, IČO: 00 320 439, so sídlom Námestie slobody 22, 960 01 Zvolen, Slovenská republika, v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy, o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu zo dňa 23.06.2017, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca spoločnosť REALITY - X24 CZ s.r.o., IČO: 292 13 754, so sídlom Nám. 1. máje 1605, 688 01 Uherský Brod, Česká republika (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa žalobou zo dňa 08.04.2014, ktorá bola doručená súdu dňa 11.04.2014 a doplnená podaním zo dňa 08.04.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.09.2014 domáhal voči žalovanému náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného ako orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy v sume 983,47 Eur. Súčasne pôvodný žalobca žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako orgán územnej samosprávy v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., v znení neskorších predpisov a zároveň ako správca v zmysle § 1a písm. b/ bod 1. Zákona č. 511/1992 Zb., v znení neskorších predpisov, dane z nehnuteľností v zmysle zákona č. 317/1992 Zb., v znení neskorších predpisov vydal Platobný výmer č. 144362/2004 zo dňa 19.02.2004, ktorým na základe § 18 zákona č. 317/1992 Zb., v znení neskorších predpisov, o dani z nehnuteľnosti, vyrubil daňovníkovi spoločnosti REALITY, a.s., IČO: 36 305 961, so sídlom Kubranská 623, Trenčín dane z nehnuteľností za rok 2004, a to jednak daň z pozemkov vo výške 216,84,- Sk a jednak daň zo stavieb vo výške 29.410,50 Sk, teda spolu daň z nehnuteľností vo výške 29.628,- Sk, ktorej splatnosť rozložil do 4 splátok, a to v termíne do 31.03.2004 v sume 7.407,- Sk, v termíne do 30.06.2004 v sume 7.407,- Sk, v termíne do 30.09.2004 v sume 7.407,- Sk a v termíne do 30.11.2004 v sume 7.407,- Sk. V odôvodnení tohto platobného výmeru žalovaný uviedol, že daň z nehnuteľností za rok 2004 bola vyrubená v zmysle zákona č. 317/1992 Zb., v znení neskorších zmien a doplnkov a VZN Mesta Zvolen o dani z nehnuteľností č. 81, podľa ktorého platia nové sadzby na výpočet dane pre rok 2004. Spoločnosť REALITY, a.s. vyrubenú daň v splátkach zaplatila v celej výške dňa 23.06.2004, dňa 06.08.2004, dňa 20.10.2004 a dňa 29.12.2004. Ďalej v žalobe uviedol, že uzavrel ako postupník so spoločnosťou REALITY, a.s. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpením nadobudol pohľadávku postupcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 predmetným platobným výmerom. Od tejto zmluvy odvodil svoju aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody. Právnym základom jeho nároku na náhrady škody je nesprávny úradný postup žalovaného, ako

správca dane pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004, a to konkrétne pri určení výšky tejto dane. Že zákon č. 58/1969 Zb., v znení neskorších predpisov, platný v čase vydania platobného výmeru neriešil osobitne zodpovednosť územnej samosprávy, a tak isto osobitne, že nedefinoval nesprávny úradný postup územnej samosprávy nič nemení na tom, že tu existuje zodpovednosť územnej samosprávy, teda žalovaného ako samostatného územného samosprávneho a správneho celku SR vzniknutého v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., v znení neskorších predpisov, za nesprávny úradný postup pri vyrubení dane z nehnuteľností spočívajúci v inom nezákonnom zásahu do práv a právom chránených záujmov jeho právneho predchodcu, pričom túto treba posudzovať aj s prihliadnutím na skutočnosti vyplývajúce z právnej úpravy platnej od 01.07.2004 a obsiahnutej v zákone č. 514/2003 Z.z., v ktorej boli konkretizované podmienky zodpovednosti tak štátu pri výkone verejnej moci prostredníctvom štátnych orgánov ako aj orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Pokiaľ ide o namietaný nesprávny úradný postup žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností, tento podľa neho spočíva v nerešpektovaní právnej úpravy umožňujúcej obciam ako správcom dane z nehnuteľností zohľadniť pri vyrubení dane z nehnuteľností miestne podmienky, teda podmienky aké samosprávny územný celok, ktorý je správcom dane z nehnuteľností, bol schopný zabezpečiť vlastníčkovi nehnuteľnosti ako daňovníkovi na realizáciu a výkon všetkých jeho práv, ktoré sú obsahom vlastníckeho práva príslušnej nehnuteľnosti. V čase konania žalovaného smerujúceho k vyrubeniu dane z nehnuteľností na rok 2004 z platnej právnej úpravy platnej v tom čase jednoznačne vyplývala právna povinnosť žalovaného ako správca dane skúmať existenciu miestnych podmienok za účelom posúdenia možnosti zníženia tak sadzby dane z nehnuteľností ako aj koeficientu, ktorým sa ročná sadzba dane (z pozemkov aj stavieb) u žalovaného, ktorý bol v tom čase sídlom okresu, násobila. Žalovaný túto právnu povinnosť v procese vyrubovania dane z nehnuteľností vôbec nespĺnil a daň vyrubil bez zohľadnenia takýchto miestnych podmienok. Účelom dane z nehnuteľností je síce nepochybne zabezpečiť príjem do rozpočtu obce od vlastníkov tých nehnuteľností, ktoré sa na území obce nachádzajú, avšak právu obce na vyberanie takejto dane musí vždy zodpovedať povinnosť obce zabezpečiť vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa na území obce ich plnohodnotné využitie s ohľadom na charakter týchto nehnuteľností. Pokiaľ obec vyberajúca daň z nehnuteľností nezabezpečí pre vlastníka nehnuteľností, a teda daňovníka, od ktorého tento druh dane vyberá, optimálne a čo najúčelnejšie využitie jeho nehnuteľností, tak je právnou povinnosťou obce zohľadniť takéto nespĺnenie svojej povinnosti stojacej oproti jej právu na vyberanie dane z nehnuteľností, zohľadniť túto skutočnosť pri vyrubení dane v podobe zníženia sadzby dane a koeficientu, ktorým sa ročná sadzba dane násobí v rámci zohľadnenia miestnych podmienok. Pokiaľ tomu tak nie je, nemožno postup obce v procese vyrubovania dane z nehnuteľností považovať za ústavný a zákonný. Jeho právnomu predchodcovi bola platobným výmerom vyrubená daňová povinnosť k dani z nehnuteľností vo výške 29.628,- Sk, ktorá je v porovnaní s vtedajšou aktuálnou hodnotou nehnuteľností, z ktorých bola takáto daň vyrubená, celkom neadekvátne a nenáležitá. Jeho právny predchodca vzhľadom na absolútne nedostatky v infraštruktúre žalovaného, ktoré znemožňovali riadne využitie príslušných nehnuteľností v jeho vlastníctve, mohol využívať tieto nehnuteľnosti len v značne obmedzenom rozsahu. Žalovaný nebol schopný zabezpečiť pre jeho právneho predchodcu ako vlastníka nehnuteľností, ktorému vyrubil neúmernú daňovú povinnosť a túto aj inkasoval, riadne možnosti prjazdu vozidlami k jeho nehnuteľnostiam, parkovania vozidiel v blízkosti týchto nehnuteľností, za ktoré žalovaný inkasoval ďalšie osobitné poplatky, nebol schopný zabezpečiť v prevažnej časti produktívneho času v pracovnom dni prejazdnosť jednotlivými ulicami predstavujúcimi príznačné cesty pre všetky osoby podieľajúce sa na užívaní nehnuteľností vo vlastníctve jeho právneho predchodcu. Rovnako nebol schopný zabezpečiť poriadok a čistotu na verejných priestoroch obklopujúcich tieto nehnuteľnosti a s tým súvisiaci celkový dostačujúci vzhľad územia, na ktorom sa tieto nehnuteľnosti nachádzajú. Pokiaľ ide o výšku škody, táto predstavuje rozdiel medzi vyrubenou a už aj zaplatenou daňou z nehnuteľností za rok 2004 a výškou dane, ktorá by bola určená pri správnom postupe správca dane spočívajúcom v znížení sadzby dane ako aj koeficientu, ktorým sa ročná sadzba dane násobí s ohľadom na miestne podmienky.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.07.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 25.07.2014 uviedol, že žalobu žiada v plnom rozsahu zamietnuť. Má za to, že žalobca („pôvodný žalobca“) nebol aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Tento aktívnu legitimáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013 uzavretej medzi ním a spoločnosťou REALITY a.s., IČO: 36 305 961. Mal za to, že náhrady škody sa má domáhať ten, komu škoda vznikla, a to v súlade s § 12 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V tomto prípade sa náhrady škody domáha odlišný subjekt. Je tak presvedčený, že tomuto nárok na náhradu škody nevznikol. Táto pohľadávka bola, ak vôbec vznikla, na neho neplatne postúpená. Čo sa týka vzniku

škody Najvyšší súd SR zastáva názor, že plnenie povinnosti vyplývajúcej z predpisu, ktorý spadá do oblasti verejného práva, nemôže byť škodou v zmysle zákona č. 58/1969 Zb., resp. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Nezanedbateľnou je aj skutočnosť, že v súdnej praxi bolo viackrát konštatované, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia má „prednosť“ pred právom na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Žalobca („pôvodný žalobca“) by sa úspešne mohol domáhať nároku na náhradu škody v súvislosti s nezákonným rozhodnutím iba ak by preukázal, že sa úspešne a bez vlastného zavinenia nemohol domôcť vydania bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti dal do pozornosti uznesenie Okresného súdu v Topoľčanoch sp.zn. 4C/252/2012 zo dňa 19.06.2013, v ktorom sa v obdobnom prípade uvádza, že zaplatením vyššej dane daňovým subjektom vzniká daňovníkovi daňový preplatok. Súd tu poukazuje na skutočnosť, že keďže predmetom žaloby sú nároky spojené s plnením daňovej povinnosti voči obci ako správcovi dane z nehnuteľností, a teda ide o vzťah medzi správcom dane a daňovníkom, ktorý je vzťahom verejnoprávnym, vyplývajúcim z finančnej činnosti štátu a jeho orgánov, prípadne orgánov miestnej samosprávy a preto takéto nemožno posudzovať za vzťah občianskoprávny a z tohto dôvodu namietal právomoc súdu konať a rozhodovať v tejto veci o uplatnenom nároku. V tomto smere poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo/46/2000. Ďalej vo vyjadrení poukázal na to, že uznesením Okresného súdu v Trenčíne č.k. 28K 24/2008-120 zo dňa 11.09.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1CoKR/13/2008 zo dňa 11.11.2008 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu REALITY a.s., v likvidácii, IČO: 36 305 961. Právne účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňom 19.09.2008. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28K/24/2008-1480 zo dňa 05.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2013 súd zrušil konkurz na majetok úpadcu REALITY a.s., v konkurze, IČO: 36 305 961. Domnieval sa preto, že pohľadávka v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013 uzavretej medzi žalobcom („pôvodným žalobcom“) a spoločnosťou REALITY a.s., IČO: 36 305 961 neexistovala, a preto zmluvu o postúpení práv a povinností považuje za neplatnú. Keby pohľadávka už v tomto čase existovala, bola by riadne uplatnená v konkurznom konaní, pričom predpokladá, že správca konkurznej podstaty by v tejto veci s ním komunikoval. Ďalej poukázal na to, že žalobca („pôvodný žalobca“) resp. postupca pohľadávky mal možnosť podať voči platobnému výmeru odvolanie, keď túto svoju možnosť nevyužil. Preto, keď aj vznikla škoda, táto nevznikla v bezprostrednej príčinnej súvislosti s jeho konaním. Súd v konaní o nároku na náhradu škody nie je oprávnený skúmať ako predbežnú otázku zákonnosť rozhodnutia, ktorým mala byť škoda spôsobená (rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo 16/2005). Podľa Najvyššieho súdu SR „všeobecné súdy nie sú oprávnené mimo rámca správneho súdnictva skúmať vecnú správnosť správnych aktov vydaných príslušným orgánom“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. M Cdo 58/2001). Pokiaľ rozhodnutie nebolo príslušným orgánom zrušené, platí prezumpcia jeho správnosti. K prezumpcii správnosti sa vyjadroval napríklad i Najvyšší súd ČR, keď v rozsudku sp.zn. 22Cdo 3035/2000 uviedol, že konštantná judikatúra je právna veda vychádzajúca z tzv. prezumpcie správnosti správneho aktu, podľa ktorej aj vadný správny akt, ktorý nie je ničotný, je platný a pokladá sa za bezvadový, pokiaľ nie je úradným postupom zrušený alebo zmenený. Z uvedeného je zrejmé, že neboli v danom prípade splnené všetky zákonné predpoklady pre uplatnenie náhrady škody, keďže žalobca („pôvodný žalobca“) nevyčerpal opravné prostriedky. Žalobca („pôvodný žalobca“) svoj nárok na náhradu škody navyše aj nesprávne právne kvalifikoval s odkazom na § 14 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Ďalej z charakteru pohľadávky je podľa neho zrejmé, že túto nebolo možné platne postúpiť na iný subjekt. Tiež považoval za nedostatočné skutkové vymedzenie nároku na náhradu škody čo do výšky nároku. Žalobca („pôvodný žalobca“) si pohľadávku u neho uplatnil až dňa 11.04.2014, t.j. v čase, kedy táto, ak by bola vznikla, bola už premlčaná. Preto vzniesol i námietku premlčania nároku na náhradu škody. V tomto smere poukázal na § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Platobný výmer bol postupcovi pohľadávky doručený dňa 19.02.2004 t.j. od tohto dňa mu začala plynúť lehota na uplatnenie pohľadávky. Táto mu márne uplynula dňa 19.02.2014. Zákon č. 514/2003 Z.z., však nadobudol účinnosť až dňa 01.07.2004, t.j. po termíne, v ktorom malo dôjsť k vzniku škody. Do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, túto problematiku upravoval zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Tento sa však nevzťahoval na uplatňovanie náhrady škody spôsobenej orgánom územnej samosprávy. Preto bol názoru, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom alebo rozhodnutím orgánu územnej samosprávy z daného obdobia by sa posudzoval podľa Občianskeho zákonníka. I otázka premlčania by sa potom mala posudzovať podľa § 106 Občianskeho zákonníka. Aj pri tomto právnom posudzovaní nárok by bol premlčaný. On ako správca dane vyrubil daňovému subjektu REALITY a.s., IČO: 36 305 961

daň z nehnuteľností na rok 2004 platobným výmerom označeným v žalobe č. 144362/2004 zo dňa 19.02.2004 v sume 29.628,- Sk čo predstavuje v celej výške daň zo stavby o výmere 118 m², stavba o výmere 322 m², s dvoma ďalšími nadzemnými podlažiami a pozemok o výmere 417 m². Daň bola daňovému subjektu vyrubená na základe daňového priznania, ktoré daňový subjekt podal správcovi dane dňa 28.01.2000, ktorým si priznal stavby a pozemok o vyššie uvedenej výmere. Podané daňové priznanie korešponduje s LV č. 128, na ktorom bolo zapísané vlastnícke právo k pozemku a k stavbe nachádzajúcim sa na Námestí SNP vo Zvolene v prospech daňového subjektu. Táto nehnuteľnosť sa nachádza v centrálnej mestskej zóne (v súčasnosti budova Central shoppingu) a slúžila na ostatnú podnikateľskú a zárobkovú činnosť, pre nájom. Podľa § 16 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov, daňovník je povinný v priznaní uviesť všetky okolnosti rozhodujúce pre výpočet dane a daň si sám vypočítať, vrátane skutočností preukazujúcich nárok na oslobodenie od dane, resp. jej zníženie. Daň zo stavieb stanovil správca dane v súlade s článkom 1 a 2 VZN Mesta Zvolen č. 81 o dani z nehnuteľností, ktoré bolo schválené uznesením mestského zastupiteľstva vo Zvolene č. 174/2003 dňa 15.12.2003 a účinnosť nadobudlo dňom 1.januára 2004. Daň z nehnuteľností bola vyrubená v správnej výške a členení, tak ako si ju daňový subjekt priznal v daňovom priznaní. V zmysle zákona č. 317/1992 Zb. správca dane môže podľa miestnych podmienok poskytnúť z dane zo stavieb, ktorých využitie je obmedzené z dôvodu rozsiahlej rekonštrukcie. Uvedené schválil správca dane vo VZN na príslušné zdaňovacie obdobie. Správca dane si vo VZN č. 81/2003 v súlade s ustanovením § 11 ods. 4 písm. g/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, podrobnejšie upravil podmienky určovania a vyberania dane z nehnuteľností na území mesta Zvolen. Mesto Zvolen ako správca takéto zníženie dane neposkytovalo. V priebehu rokov 2002-2003 mesto Zvolen realizovalo výmenu dlažby na Námestí SNP vo Zvolene. Prístup k jednotlivým nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú na Námestí SNP bol týmto obmedzený, nie však znemožnený. Rekonštrukcia bola ukončená v roku 2003 a tým sa z Námestia SNP stala pešia zóna. V roku 2004 na námestí neprebíhali žiadne práce, ktoré by znemožňovali prístup k nehnuteľnostiam.

3. Pôvodný žalobca návrhom zo dňa 16.09.2016 doručeným súdu dňa 16.09.2016 navrhol zmenu subjektu konania na strane žalobcu s tým, že navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť REALITY - GO MONEY s.r.o., IČO: 48 272 655 z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.09.2016. Uznesením č.k. 14C/49/2014-105 zo dňa 26.10.2016 súd túto zmenu subjektu na strane žalobcu pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2016.

4. Nový žalobca, spoločnosť REALITY - GO MONEY s.r.o., IČO: 48 272 655 ďalším procesným návrhom zo dňa 08.12.2016 doručeným súdu dňa 08.12.2016 navrhol opätovne zmenu subjektu na strane žalobcu tak, aby na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2016. O tomto procesnom návrhu súd rozhodol po prvýkrát uznesením č.k. 14C/49/2014-127 zo dňa 13.03.2017, ktorým tento procesný návrh zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2017. Návrh zamietol pre nedoloženie súhlasu toho, kto mal do konania vstúpiť na miesto doterajšieho žalobcu. Takýto návrh podal i opätovne podaním zo dňa 20.04.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 26.04.2017. Súd rozhodujúc o procesnom návrhu opätovne uznesením č.k. 14C/49/2014-143 zo dňa 25.05.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2017 túto zmenu subjektu na strane žalobcu pripustil keď novým žalobcom sa stala spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537.

5. Tento nový žalobca podal opätovne procesný návrh na zmenu strany subjektu sporu na strane žalobcu zo dňa 23.06.2017, ktorý bol doručený súdu dňa 23.06.2017. Navrhol, aby na jeho miesto vstúpila do konania na strane žalobcu obchodná spoločnosť REALSVIT 1 s.r.o., IČO: 50 335 405 z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2017. Súd o tomto procesnom návrhu rozhodol uznesením č.k. 14C/49/2014-168 zo dňa 29.06.2017, ktorým návrh na ďalšiu zmenu subjektu na strane žalobcu zamietol. V tomto rozsudku súd plne poukazuje na dôvody tohto uznesenia ohľadne nevyhovenia tomuto procesnému návrhu. Žalobcom v konaní tak zostala spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537.

6. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom

nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali, predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo predtým nadobudnutia účinnosti CSP.

8. Súd vo veci nariadil posledné pojednávanie na deň 29.06.2017. Tohto pojednávania sa žalobca nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 05.06.2017, tento neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 23.06.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.06.2017 z dôvodu podania procesného návrhu podľa § 80 CSP, ktorému súd nevyhovel a žiadosti o odročenie pojednávania žalobcu tiež nevyhovel, žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 05.06.2017, neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadaval zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Súd žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania nevyhovel z dôvodu, že o procesnom návrhu žalobcu rozhodol priamo na pojednávaní dňa 29.06.2017, návrh vyhodnotil ako nedôvodný, žalobca nemal žiaden opodstatnený dôvod na odročenie tohto pojednávania. Za týchto procesných podmienok potom súd na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného. Súd žiadosti o odročenie pojednávania žalobcu nevyhovel z dôvodu, že vo veci sú podávané opakovane procesné návrhy zo strany žalobcu, a to aj predchádzajúcich žalobcov vedúce k prieťahom v konaní, keď vo veci bol podaný jednak návrh na prerušenie konania, jednak 4 návrhy na zmenu subjektu na strane žalobcu v čom súd videl porušenie zásady hospodárnosti konania, popretiu zmyslu a účelu súdneho konania, tiež porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, a to platobným výmerom č. 144362/2004 zo dňa 19.02.2004, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 07.04.2014 daňovým priznaním k dani z nehnuteľností na rok 2000 spoločnosti REALITY a.s., IČO: 36 305 961, oznámením o zmene vlastníka nehnuteľností zo dňa 20.08.2004, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.09.2016, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2016, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2017.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

11. Žalovaný vydal dňa 19.02.2004 Platobný výmer č. 144362/2004, ktorým vyrubil daňovníkovi spoločnosti REALITY a.s., IČO: 36 305 961, daň z nehnuteľností spolu vo výške 29.628,- Sk. Daňovník, spoločnosť REALITY a.s., IČO: 36 305 961 túto daň podľa tvrdení žalobcu v žalobe, ktorú skutkovú okolnosť žalovaný nenamietal, zaplatila túto daň v 4 splátkach dňa 23.06.2004, dňa 06.08.2004, dňa 20.10.2004, dňa 29.12.2004 každej vo výške 7.407,- Sk. Daň z nehnuteľností bola platobným výmerom vyrubená daňovníkovi na rok 2004. Spoločnosť REALITY a.s., IČO: 36 305 961 ako postupca a spoločnosť REALITY - X24 CZ s.r.o., IČO: 292 137 54 ako postupník uzavreli dňa 24.10.2013 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou bola spoločnosti REALITY - X24 CZ s.r.o., IČO: 292 137 54 postúpená pohľadávka postupcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 uvedeným platobným výmerom. Platobný výmer vychádzal z daňového priznania k dani z nehnuteľností na rok 2000 podaného spoločnosťou REALITY a.s., IČO: 36 305 961. Štatutárnym orgánom, konateľom tejto spoločnosti bol Miroslav Dokupil. Spoločnosť REALITY a.s., IČO: 36 305 961 oznámením zo dňa 20.08.2004 oznámila žalovanému, že dňom 04.08.2004 prestala byť vlastníkom nehnuteľností, v tom čase zapísaných na LV č. 128, katastrálne územie Zvolen, pozemok parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 857 m², budova súpisné číslo XX na parc.č. XXX/X pričom novým vlastníkom sa stala spoločnosť Royal Invest spol. s r.o., IČO: 36 627 739, so sídlom Námestie SNP 11, Zvolen.

12. Pôvodný žalobca, spoločnosť REALITY - X24 CZ s.r.o., IČO: 292 137 54 ako postupca a spoločnosť REALITY - GO MONEY s.r.o., IČO: 48 272 655 ako postupník uzavreli dňa 16.09.2016 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou bola postupníkovi postúpená pohľadávka postupcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 uvedeným platobným výmerom. Štatutárnym orgánom, konateľom postupcu, tiež štatutárnym orgánom, konateľom postupníka pri tomto právnom úkone obidvoch spoločností bol Miroslav Dokupil. Ďalej spoločnosť REALITY - GO MONEY s.r.o., IČO: 48 272 655 ako postupca a spoločnosť REALITY

- VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537 ako postupník uzavreli dňa 08.12.2016 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou bola postupníkovi postupcom postúpená pohľadávka na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 uvedeným platobným výmerom. Tak postupcu ako aj postupníka pri tomto právnom úkone zastupoval štatutárny orgán, konateľ Miroslav Dokupil. Spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ s.r.o., IČO: 277 25 537, teda žalobca ako postupca a spoločnosť REALSVIT 1 s.r.o., IČO: 50 335 405 ako postupník uzavreli dňa 20.06.2017 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou bola postupcom postupníkovi postúpená pohľadávka postupcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 uvedeným platobným výmerom. Pri tomto právnom úkone tak postupcu ako aj postupníka zastupoval štatutárny orgán, konateľ Miroslav Dokupil.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len „štátny orgán“). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

14. Zákon č. 58/1969 Zb., nadobudol účinnosť od 01.07.1969, zrušený bol s účinnosťou od 01.07.2004 zákonom č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť od 01.07.2004.

15. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

16. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

17. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

18. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Súd zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol. Zodpovednosť za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa vzťahuje na škodu

spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ku ktorému došlo odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Tento zákon nadobudol účinnosť dňa 01.07.2004. Žalobca svoj nárok na náhradu škody odvodzuje od nesprávneho úradného postupu žalovaného, ktorý sa mal uskutočniť do dňa 19.02.2004 kedy bol vydaný platobný výmer žalovaným č. 144362/2004 na daň z nehnuteľností podľa zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov, na rok 2004. Žalobca v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý odvodzuje od nesprávneho úradného postupu žalovaného, ktorý sa uskutočnil do dňa 19.02.2004. Preto uplatnený nárok na náhradu škody nemožno posudzovať a nemožno naň aplikovať ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2004. Uplatnený nárok nemožno posudzovať a ani naň aplikovať ani ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb., keďže tento upravoval zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a nie zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím, prípadne nesprávnym úradným postupom samosprávy. Obec je právnickou osobou, nárok na náhradu škody je majetkovým nárokom (vzťahom), ktorý vyplýva z porušenia práva, pričom je vzťahom občianskoprávnym. Pokiaľ do 30.06.2004 nebola zodpovednosť obce za škodu spôsobenú jej nesprávnym úradným postupom alebo jej nezákonným rozhodnutím upravená osobitným zákonom, potom v zmysle § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné daný nárok na náhradu škody posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody, konkrétne § 420. Aj ostatné právne vzťahy týkajúce sa tohto nároku treba posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne i otázku premlčania. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody. Z § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Ako základnú otázku súd v konaní vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným riešil či nárok žalobcu na náhradu škody je premlčaný alebo nie je premlčaný. Z § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. V konaní bolo nesporné, tiež preukázané, že platobný výmer č. 144362/2004 zo dňa 19.02.2004 bol doručený daňovníkovi dňa 26.02.2004. Ďalej v konaní bola nesporná skutočnosť, že daňovník vyrubenú daň zaplatil v štyroch splátkach, a to dňa 23.06.2004, dňa 06.08.2004, dňa 20.10.2004 a dňa 29.12.2004. Je tak nepochybné, že škoda mohla daňovníkovi vzniknúť najneskôr dňa 29.12.2004, keď zaplatil poslednú daňovú splátku. Odo dňa 30.12.2004 začala plynúť daňovníkovi trojročná objektívna premlčacia doba na včasné uplatnenie nároku na náhradu škody na súde, ktorá mu márne uplynula dňa 30.12.2007. Žalobca podal žalobu na súde dňa 11.04.2014, teda po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. Žalovaný tak úspešne vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd bol povinný prihliadnuť v zmysle § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom premlčané právo vzhľadom na túto úspešnú námietku premlčania nepriznal. Dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu v posudzovanom prípade nebolo dôvodné zisťovať, pretože subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Na záver treba doplniť, že žiadne skutkové okolnosti, ak by škoda aj bola vznikla v konaní nenasvedčovali, že by mohlo ísť o škodu spôsobenú úmyselne. Preto desaťročná objektívna premlčacia doba v danom prípade neprichádza v úvahu. Nakoľko zákon č. 58/1969 Zb., pre tento prípad nemožno uplatniť, nevzťahujú sa ani na daný prípad ustanovenie § 22 a nasl. tohto zákona ohľadne premlčacej doby. Obdobne to platí aj ohľadne zákona č. 514/2003 Z.z., ktorého ustanovenia sa na posudzovaný prípad nepoužijú, teda tu neplatia ani premlčacie doby stanovené v § 19 a nasl. tohto zákona.

24. Ďalším dôvodom pre ktorý súd žalobu žalobcu zamietol je i nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, pretože na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2017 pohľadávka z titulu náhrady škody bola postúpená postupcovi REALSVIT 1 s.r.o., IČO: 50 335 405, ktorého vstup do konania namiesto doterajšieho žalobcu súd nepripustil, s ktorou otázkou sa vysporiadal v uznesení sp.zn. 14C/49/2014-168 zo dňa 29.06.2017.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspešný bol žalovaný, preto má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).